

Het verhaal rondom Marcel Veenendaal (zang), Frans 'Spike' van Zoest (zang / gitaren), Bas van Wageningen (bas), Jamie Westland (drums) en Paul Jan Bakker (gitaren) is vrij opmerkelijk. Van populaire roksensatie rijpen tot een eigenwijze liefhebbers band die experimenteert met soul, pop en alternatieve muziek? Voor veel artiesten is zo'n ontwikkeling een commerciële doodsteek. Het succes van DI-RECT daarentegen lijkt het afgelopen decennium alleen maar verder geklommen. In 2018 wonnen ze een Edison Award voor het album *Rolling With The Punches*, en speelden bovendien hun grootste shows ooit op Pinkpop en in de AFAS Live.

Hoe je dat verklaart? "We zijn er op de eerste plaats honderd procent van bewust dat er niet alleen fans bijkomen, maar ook fans afhaken," constateert Veenendaal. "Maar 'the fear of losing someone', dat bestaat niet. Als de intentie waarmee je muziek maakt en die Bühne opklimt blijft, valt er weinig te verliezen. Dan valt er alleen maar méér te omarmen voor een ander en voor ons ook."

DI-RECT heeft zich in ieder geval nooit verontschuldigd voor zijn verleden, de prille jaren waarin Tim Akkerman nog het gezicht van de band was. Die pure geestdrift en bravoure zullen altijd deel van de muzikale bagage blijven. Sinds de komst van Veenendaal in 2009 is de drijfveer van DI-RECT echter breder en dieper geworden dan hits scoren en zalen uitverkopen. De Hagenezen houden zich voortdurend bezig met de vraag 'waarom niet?'. "In de tourbus staat alles op, van sixties muziek tot aan Ariane Grande," vertelt Van Wageningen. "Onze muziek kan alles zijn: een fascinatie voor een bepaalde productie, een mooie song, of een bepaalde energie. Ik vind het in ieder creatief proces gezond om zo breed mogelijk geïnteresseerd te zijn."

Omdat de loopbaan van DI-RECT al vrij onwaarschijnlijk is, reden te meer om nieuwe initiatieven en richtingen te blijven aanmoedigen en verkennen. Die instelling keert zich ook naar buiten toe: na een vruchtbare samenwerking tijdens een James Brown tribute-concert gaf blazersensemble Special Request Horns de live show van DI-RECT een spannende draai. De band nodigde vorig jaar The Dutch String Collective nog uit voor een opnamesessies in De Duif, waardoor liedjes met fraaie nieuwe arrangementen werden voorzien, en dus op frisse, bijzondere tot uiting komen. Deze De Duif Sessies zijn integraal vastgelegd en is vanaf februari exclusief verkrijgbaar op vinyl en cd te krijgen tijdens de theatertour.

De nieuwste single van DI-RECT, 'Devil Don't Care', verkent de contreien van opzwevende, expressieve synthpop. Het nummer werd vorig jaar opgenomen in Berlijn met producer Niels Zuiderhoek (Kensington) en afgemixt door Cenzo Townshend (Editors, Florence + The Machine). Voor de videoclip en het artwork werkte DI-RECT samen met beeldend kunstenaar en schilder Jamel Armand, wiens werk diepe bewondering oproept bij de band. "Jamel hebben we ook bij ons kunnen krijgen. Niet alleen de video, maar ook in onze kleding bijvoorbeeld," legt Veenendaal uit. "We hebben geen behoefte aan uniformiteit met allemaal witte pakken, eerder jezelf als individu keer tien uitvergroten." In plaats van eigen ideeetjes door te spelen aan Armand, gaf DI-RECT hem carte blanche om iets tot leven te wekken vanuit zijn eigen visie. Dat carte blanche-gevoel omarmt DI-RECT voorlopig graag: schrijven, opnemen en uitbrengen. En dan kijken hoe flexibel het creatieve proces kan worden, en wie daar iets waardevols aan toe kan voegen.

"We hebben wat dat betreft een grappig pad bewandeld," reflecteert Van Wageningen. "DI-RECT is nog volop onderweg, maar op de gekste plekken zijn we gewoon welkom. Dat lijkt ook alleen maar breder te worden. Dat heeft denk ik te maken met hoe erg wij van elkaar verschillen, maar tóch een ruime gemene deler hebben. Ik vind het bijvoorbeeld leuk om twee weken lang in de gekte van de Vrienden van Amstel te zitten, om de dag daarna wakker te worden met de vraag, 'We gaan 3 maanden lang het theater in, wat gaan we dáár doen?' En dán een week later bezig te zijn met een eindmix van de nieuwe single. Je bent constant met verschillende dingen bezig: na al die jaren bevinden we ons in de comfortabele positie om daar behoorlijk autonoom in te zijn. Kort door de bocht: het voelt alsof we niet zoveel meer hoeven. En HEEL veel kunnen en mógen."